

Előfizetési feltételek

helyben hához hordva vagy vidékre postán küldve:
 Egész évre 12 kor.
 Fél évre 6 kor.
 Negyedévre 3 kor.

Hirdetések díja:

centiméterenként 6 fill. Kereskedők és gyárosok külön árkedvezményben részesülnek.

Bélyegdíj 60 fillér.

Nyílt tér sora 40 fillér.

KÖZÉRDÉK

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI LAP.

AZ ALSÓFEHÉRVÁRMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Megjelenik hetenkint kétszer: csütörtökön és vasárnap.

Szerkesztőség

és kiadóhivatal:

Nagyenyedi
 Könyvnyomda és Papír-
 árugyár részvénytársaság
 Főter 38. szám alatt,

hova úgy a lap szellemi részét illető közlemények, mint az előfizetések és hirdetések bérmentesen küldendők

Kéziratok nem adóznak vissza.

Kérjük t. olvasóinkat, sziveskedjenek lapunkra előfizetéseiket mielőbb megújítani az 1900. évre, hogy a kellő számú példányok nyomtatása iránt intézkedhessünk. Előfizetési áraink: Egész évre 12 kor., félévre 6 kor., negyedévre 3 kor. Az Alsófehérvármegyei Gazdasági Egyesület tagjai — ha egyszerre fizetnek elő az egész évre — a „Közérdek“-et 10 koronáért kapják.

Telepítési anket.

Hat napi termékeny eszmecsere után véget ért a telepítési anket, mely értékes anyagot halmazott fel ennek a második honfoglalásnak feladataira, eszközeire és utjaira vonatkozólag. A tanácskozás hatását nagyban és egészben két szempontban foglalhatjuk össze: a közvélemény intenzívebb felpezsdülésében, mely immár majdnem meglepő, ritka egyértelműséggel lép a nemzeti ügy szolgálatába s melynek lelkesedéséhez csak a kellő kitérés szükséges még, hogy a vetés után gazdag aratás következék; másodsor Darányi Ignác földművelésügyi miniszter azt a megnyugtató ismeretet meríthette a tanácskozásból, hogy telepítési programja, az akció elvei s vezér motívumai teljesen összevágtnak mindama kitűnő szellemek nevetével s fejtegetésével, melyek párt- és osztályérdekkel különbsége nélkül legjobb tudomásuk s lelkiismeretük szerint adták meg véleményüket. Az e nyilatkozatokban visszatükröződött általános felfogás megerősítette a miniszter tervezetének alapjait s Darányi most már az ő szokott buzgalomával s lelkesedésével fogantatva veheti a nemzeti mű megtisztult eszméit. A problémák tisztázva vannak, a társadalom fogékonysága fel van keltve; nem lehet kétség, hogy a törvényhozás is az ügy teljes megértésével a nagy feladat megoldásának szenteli magát. Földművelési miniszterünk ebben az akciójában a nemzeti állammal két sürgős szükségét teljesíti: gondoskodik a specifikusan magyar terület felelősségéről, az évszázadok folyamán elvesztett s elhagyott pozíciók visszahódításáról, másrészt megköti a társadalom gazdasági futóhomokját, erősíti agrárizmusunk alapjait s kitölti ama hézagokat, melyek szociális szervezetünkben oly igen éreztetik magukat. E két szükség már egyenként is oly súlylyal esik a mérleg serpenyőjébe, hogy teljesítésüket a nemzeti önfentartás kötelességének nevezhetjük; Darányi akcióját tehát annál inkább méltányolnunk kell, midőn az a nemzeti és gazdasági álláspon-

tot erősíti meg, a magyar nemzet eszményi és gazdasági javait ójja. A tanácskozás a miniszter lendületes beszéddel végződött, melyből az a bitörítő biztatás hangzott ki, hogy az akciózók immár halálaktalanul a megvalósulás utjára is reá lép.

A gazdag anyagból, melyet szakismeret és tapasztalat halmazott össze az anketen, nagy tetszéssel és helyesléssel találkoztak Rakossy Jenő fejtegetései, aki a magyar ifjúság produktív nevelése mellett érvelt igen melegen, épp úgy Tallián Béla képviselőházi alelnöknek hazafias tüztől tisztult szavai, melyek a nemzeti álláspontot képviselték lelkesedéssel és meggyőződéssel telten. Szóhoz jutott Ifjú Magyarország is, a tudás, talenter és itélő-erő tiszteletet parancsoló tőkéjével, amint örvendetes meglepéssel kell konstatálnunk. Hegedűs Loránt márkás képviselője az európai magyarságnak, kinek képzettsége a nyugati színvonalat nemcsak eléri, hanem annál inkább felül is mulja, minél nagyobb erőmegfeszítést kell államnak és nemzetnek kifejtenie a modern kultúra általános versenyében. A nemzeti újjászületésnek vannak ismétlődő fázisai: valamint a nagy Széchenyi kora Franciaországból, Angliából hozta be az erjesztő anyagot, úgy a mai Magyarország fiatalága, jövőnk gárdája, Nyugat-Európa s Észak-Amerika tanításaival s benyomásaival impregnálódik, hogy tudását s tehetségét a hazának szentelje. Hegedűs Loránt bebizonyította fejtegetésével a telepítési kérdésben, hogy előkelő harcossza az új Magyarországnak, aki kitűnő ismereteivel acélszilárdságu akaratot egyesít s kinek tehetsége és teremtő-szomja a legszebb reményekre jogosít.

Országgyűlés.

A képviselőház pénteki ülésén Perczel Dezső elnököt. Neményi Ambrus előadó betérjesztette a folyó évi költségvetésről szóló bizottsági jelentést.

Perczel elnök indítványára a képviselőház elhatározta, hogy a költségvetést a jövő február hó elsején kezdi tárgyalni.

Több jelentés tudomásul vétele után Zsilinszky Mihály kultuszminiszteri államtitkár a távollevő miniszter nevében betérjesztette a szépművészeti múzeumból szóló jelentését. Következett a lelkesítő jövedelem kiegészítéséről szóló törvényjavaslat tárgyalása. Nemé-

nyi előadó elfogadásra ajánlja a javaslatot. Molnár János nem fogadja el azt részint finánciális szempontból, részint mert a főispánok a magyar állam iránti hűséget követelik a segélyzett lelkesektől.

Molnár ez utóbbi kijelentését zuglódvá helytelenítette a képviselőház többsége, mire Molnár kijelentette, hogy a „hűség-követelés“ alatt kortes-eszközt ért, — ami aztán általános derűtséget keltett.

Ezután a javaslatot elfogadták, továbbá az egyetemi építkezési póthitel és a képviselőház több hivatalnokának fizetés-emelésére vonatkozó jelentést is.

A legközelebbi ülés szerdán lesz, mikor a közügyi póthitelről szóló javaslatot fogják tárgyalni.

A Jánku-ügy.

Gróf Lázár Miklós kir. alügyésznek Gyulafehérvárt mondott vádbeszéde.

Kolozsvár, jan. 25.

Ismeretes, hogy a román igazgatók (ama német közmondásbeli kényszer hatása alatt, hogy: In der Noth isst der Teufel Fliegen) rettenetes lármát csaptak ama vádbeszéd ötletéből, melyet gr. Lázár Miklós kir. alügyész mondott Gyulafehérvárt, a Jánku-gyűjtés elszikkasztásával vádolt Albin Titus Livius ellen tartott végtárgyaláson.

„Jánku megsértése“ címén a románság körében tudvalevőleg nagy nyilatkozat-áradat rendeztetett, amelyben ifjak és öregek (de többnyire csak ifjak) részéről töméntelen fogadkozásban és esküben erősítették, hogy a románok Jánku szellemében kívánják élni s meghalni.

Ezzel a mű-főhaborodással szemben bizonyára nem érdektelen, ha az alábbiakban — a gyorsirói főjegyzések alapján — szószertint szövegben közöljük gróf Lázár Miklósnak decz. 1-én tartott és súlyosan nehézményezett vádbeszédét, a mely így hangzik:

Tekintetes kir. törvényszék!

Mielőtt a végindítványomba belekezdnenék, engedelmet kérek a tek. kir. Törvényszéktől, hogy egy pár megjegyzésre, amit a védő tegnap tett, és amelyekre, nehogy az ügy menete fennakadást szenvedjen, — fel nem szólalhattam, néhány megjegyzést tegyek. Nem azért teszem, mintha személyemet akarnám védeni; hanem mert itt mint köztárgy szerepelek és a védő az

TÁRCZA.

Babó Károly szerencséje.

Mikor deczember első napján Babó Károly hazahozta azt a 45 forintocskát, melyet irnoki minőségben kap a várostól, összeült az életpárjával s elővette az irónját. Hát hogy is állunk ezzel a hónappal, Erzsikém?

A penész színű vékony szőke asszony olyan félenken pislogott az urára az ő világoskék szemével, mint az iskolás leánya a gyóntatójára.

Szinte egy lélekzetből futotta ki a felelet:
 — A meszarósuak 5 forinttal tartozunk, a henteszámka 4 frt, a szénkereskedő 4 frt, fűszeres 4 frt, cipőfejelés és egy pár új cipő Károlykának 5 frt, kenyér és liszt a peknel 4 frt, a szomszédénak pedig 3 frttal tartozom.

Babó összevetette. Szomorú hangon nyögte ki:
 — Összesen 29 frt; feneketlen mélyet sóhajtott: marad tehát 16 frtunk, s ezzel szemben 31 napos hónap.

Volt dolga az irónak, amíg olyan számokat tudott vele kanyarítani a szegény irnok, amely osztója lehessen 16 frtnak 31 nap alatt.

— Itt lesznek nemsokára a karácsonyi ünnepek is! — sóhajtott halkan, hogy meg ne hallja az az öt éves kis portéka, aki a kályhacukzkóban játszadozott holmi fületörött gombokkal. — Szegény kis porontyunk, te is ugyan hiába várod a Jézuskát!

— Édes, jó uram, mennyit is nélkülözöl te miattam. A férj hallgatott; pedig bizony le kellett volna csafolnia ezt az önvádat.

És mert nem tette, következett a többi:

— Miért is nem vetted el a Kalászy Marist, akivel ötezer forintot kaptál volna és szabad lakást az apja kis házában! . . .

Erre aztán fölcsettant Babó Károly:

— Hát ha ennek a világnak összes forintját magával hozta volna az a rut testű és lelkű teremtetés, oda adnám-e érte a te két szelid szemedet, arany szivedet! Elhallgass, Erzsike, mert ha még egyszer ilyen csuf beszédet hallok tőled, hát komolyan megharagszom. Januárban már 50 fit fizetést kapok; aztán délutáni foglalkozást is találtam az ügyvédnél, aki 25 forintot fizet; az összesen 75 frt. Na hát ennél több apró pénze még magának Rotschildnak sincs; mi?

Elkezdett trefálni, bolondozni azzal az alaposan megkeserített asszonykával.

Páros önzés a szerelem; de még páros áldozat is, amit egyik hoz a másiknak. A szerelem szívesen fölálloz pár jó falatot, tetszetős öltönydarabot, egy valamivel kényelmesebb s tán jobban futótt lakást azért, akit szeret. Csak az fáj, mikor a másiknak is nélkülözni kell mindezt.

Ez a gondolat szorongatta Babó Károly szívét, amikor este felé ott koczogott, a Bokréta-utcából kanyarodva ki a köutra.

A tartozásokat volt kifizetni, aztán fordult egyet.

Egy-egy fényesebb kirakat előtt megállapodott.

A közeledő karácsonyi ünnepekre díszben volt minden kirakat. Ami csalogató, hívogató az üzletben van, ilyenkor mindenből raktak mutatóra valót.

Az övéire gondolt a szegény irnok.

Milyen jó is volna egy szép ruhára való abból a csinos lodenből Erzsikének; hát még ez a meleg téli kabát 15 frt.

Odább vitte azt a mélyeséges sóhajtatást, amely a szíveből szakadt föl.

Hosszan elnézte a játékszer-kereskedésben azt a sok tetszetős bolondságot, amelyek olyan kedves kis holmik, hogy még az érett eszű ember is szívesen vissza fejlődnek miattuk.

Mekkora öröme volna Károlykának, ha a Jézuska efféle ajándékkal kopogna be hozzájuk! . . .

Micsoda hiábavaló ábrándok ezek! . . . Alig jut 50 kr egy napra s ebből lehetne annyit megtakarítani, hogy a Jézuskát fogadhassák szegény hajlékukba! . . .

Miért is mult el a csodák boldog korszaka? Miért nem eshetik meg egy öféle istenteremtésével, hogy egyszer csak egy zsák arany pottyanna le a mennyországából? Bolond beszéd! Egy zsák arany!! Még 10—15 forint is olyan jó lenne most, mint az égből aláhullt manna.

Hirtelen a zsebéhez kapott, miután most a csodák helyett az a reális fordulat állhat be, hogy még ő vesztí el a rongyos pénztárcáját, amelyben a cipész és hentes számlájára valót őrizgeti.

Szomorúan lépdelt. Sok fekete gondolat borította el az elméjét.

A kemény járda helyett egyszer csak valami került a lába alá. A keskeny vékony cipőtalpon át érezte, hogy valami négyesgölgötű tárgyra lépett.

Lehajolt. Fölvette.

elhangoztattott vádakát reám, mint ilyenre vonatkozta, azért, hogy ezen ügynek politikai színezetet adjon.

Két dologgal gyanúsított a védő; első sorban, hogy én ellenséges indulatot tanúsítottam a vádlottal szemben; másodsor: hogy erőszakoskodtam és terrorizáltam a tanukat. Engedje meg az igen tisztelt védő ur, hogy ha én valakit sikkasztással vádolok, oly sikkasztással, ahol vádlott szegény emberek filléreit sikkasztotta el, nagy sympatiát ne mutassak vádlott iránt; de azért legyen meggyőződve, hogy ennek nem az a jelentősége, hogy az ügy megfontolásánál ellenséges indulat vezet engem.

Mutatja eléggé az, hogy itt a végtárgyaláson Polónyi Gyulának, vagyis oly tanúnak megidéztetését kértem, kirol tudtam, hogy vádlott javára fog szolgálni, mert előre látható volt, hogy vádlott egyik állítását igazolni fogja. De hogy nem viseltetem ellenszenvvel vádlott maga megmutatta akkor, midőn bizonyos számadásoknál épen reám hivatkozott, hogy elfogadtam állításait. Már azon körülmény is, midőn az „üldözött“, vádlott reám az ügyésre hivatkozik, kizárja, hogy ellenszenvvel viseltetem irányában, mit ezáltal határozottan ki is jelentek, mert nem akarom, hogy a románok, kik politikai üldözésnek akarkak viselkedésemet feltüntetni — és erre nagy súlyt helyezek — azt higgyék, hogy nemzetiségük iránti gyűlöletből emelek vádat.

Azt mondja továbbá az igen tisztelt védő ur, hogy terrorizáltam a tanukat. Valótlannak jelentem ki ezen állítását, mert az nem erőszak, hogy én itt megkövettem, hogy magyar nyelven feleljen magyar állampolgár, aki kihívó modorban kijelenti, hogy tökéletesen bírja a magyar nyelvet, de azért csak románul fog beszélni: igen természetes, hogy tiltakoztam az ilyen eljárás ellen! — Különbömben mennyire komikus a védő ur ezen állítása, kitűnik már abból, hogy ezen emberek, akik itt mint tanuk fölvonultak, mind olyanok, kik már intelligenciájuknál fogva sem engedtek volna magukat terrorizáltatni.

Ezeknek előrebocsátása után meg kívánom jegyezni, hogy én véletlenül jutottam ahhoz, hogy ezen bűnpörben a közzvádlói tisztet teljesítem. Ismertem ezen ügyet többé-kevésbé már a lapokból, és épen azért, mert nekem jutott a közzvádlói szerep, alaposan foglalkoztam ezen pörrel; tettem ezt azért is, mert láttam, hogy az ügynek politikai színezetet akarnak adni. Azonban arra a meggyőződésre jutottam, hogy itten szó sincsen politikai bűnpörrel, hanem közönséges sikkasztásról; azon meggyőződésre jöttem, hogy egy bűnpörben sem találom oly megdöbbentő képét az igazságszolgáltatás felvezetésére irányzott törekvésnek, mint itt. Az egész ügyet politikai palásttal veszik körül csak azért, hogy úgy látszassék, miszerint itt miúgy sincsen sikkasztás. Amint tapasztaltam és láttam, oly ügyének, kik a sikkasztás által egyáltalán érintve sem voltak, siettek, hogy a sikkasztót fedezzék; siettek a „politikailag üldözött“ segítségére; Szlavici is sietett elhatározni, hogy az mind tény, mind való, amit vádlott mondott; tekintélyes emberek, mint amilyenek: Dumitrescu és Bibicesku szintén siettek vádlott segítségére s arra, hogy az igazság felderítése elé akadályokat gördítsenek. De azt hiszem, hogy ez nem sikerült ne-

kik, hanem ellenkezőleg, az egészről az tűnik ki, hogy itt is politikai rokonszenvből siettek a már vizsgálati fogságba is helyezett vádlottnak kiszabadítására.

Tekintetes kir. Törvényszék! Ezen bűnpör adatai által kétségkívül igazolva van, hogy igen nagy nehézségekkel kellett küzdeni, amíg eddig jutottunk; nagy fáradságba került földeríteni mindazon valótlanosságokat, melyekbe ezen bűnpört burkolni akarták azért, hogy a tekintetes kir. Törvényszéket megtévezzék. Hogy ez nem vezetett sikerre, az egyfelől Csiki László jelenleg debreczeni főügyész-helyettes ur kiváló elméjének, nagy jogi tudásának és páratlan erélyének köszönhető, melylyel fáradságot nem ismerő buzgósággal arra törekedett, hogy ne engedje, hogy az igazságszolgáltatás tévuttra vezetessék; — és másfelől a tekint. kir. Törvényszéknek is köszönhető, hogy böles belátásával a közzvádlóval egyetértően járt el, az ügyészséget támogatta, mert átlátta a tekint. kir. Törvényszék is, hogy vádlott politikai tökélet akar kovácsolni akkor, amidőn legjobb meggyőződésünk szerint jártunk el, hogy egy közönséges bűncselekmény földerítessék, amint azt a törvény kötelesegtünké is teszi. Nincs itt politikáról, sem politikai üldözésről szó és ezért kötelességemnek tartom kijelenteni, hogy ezen insinuatio valótlan.

Tulajdonképen, tekint. kir. Törvényszék! mivel is van vádolva a vádlott? Vádolva van azzal, hogy 100 meg 100 embernek, — kik hangzatos frázisokkal lettek a történelemnek meg nem felelő előadásával felhíva, hogy adakozzanak — hogy ezeknek az embereknek pénzét sikkasztotta el; ezzel van vádolva! Ezért kellett ezen pörre a politika köpenyegét rávetni, mert ez által azon szerencsés helyzetbe jött a vádlott, hogy a vele rokonszenvezők szemében nagy hazafinak tűnik fel. Nem elégedett meg vádlott azzal, hogy a gyűjtést még akkor is tovább folytatta, mikor az be lett tiltva; nem azzal sem, hogy a pénzzel jogellenesen bánt el, — hanem még politikai tökélet is akart kovácsolni azon szempontból, hogy a politikai martir dicsősége érje!

Hogy milyen czélú s milyen tartalmu felhívásokkal gyűjtötte vádlott azon körülbelül 4000 forintot, melynek elsikkasztásával vádolva van; hogy e czél mily államellenes; hogy azon egyén, kinek megörökítését czélolta, ki volt: bővebben nem részletezem, mert mindannyian ismerjük és megmondja róla ítéletét a történelem, megmondja, ki volt Jánku Ábrahám!

Ime, a törvényszék határozata következtében felvasott 462/95. belügyminiszteri rendeletből, tehát oly magas egyén szájából, kit talán még sem lehet kellő higgadság s megfontoltság hiányával vádolni, hallották, hogy Jánku nem épen a leghizelgöbben van jellemezve.

Tek. kir. Törvényszék! Azért nem fejtegetem részletebben Jánku gyászos szereplését mert nem látok olyan szoros politikai összefüggést a „Jánku-szoborra“ való gyűjtés és a sikkasztás között, mint azt a vádlott, a védelem s a tanuk feltüntetni akarták.

Legyen a gyűjtés, annak megtiltása, mint ők akarkak, politikai ügy!

De már csak a gyűjtött pénz eltulajdonítása, jogtalan rendelkezése, elsikkasztásának még is csak a politikához semmi köze sincs!

Az lett sorsa ezen haza- és államellenes pénzgyű-

tésnek, hogy a pénz mint „bűnből“ eredt bűnnek: sikkasztásnak lett martaleka!

És én az Isten igazságos ítéletét látom abban, hogy az elsikkasztott pénz Romániából, valószínűleg a liga vagy olyan egyének pénzéből térült meg, kik ezen pénzt minden esetre nem arra a czélra szánták, mely nemes czélra a hozandó ítélet alapján, illetékes tényezők által fordítva lesz!

(Folytatása következik.)

Tanügy.

Zeneoktatás a gimnáziumban.

Írta: Dr. Farnos Dezső.

II.

A zene tanulása még egészségi szempontból is előnyös. Mint lelekvidámító, a testi élet működését serkenti. Az éneklés tágtítja a mellkast, fejleszti a tüdőt, a beszédszervekre is kedvező hatással van. Csak a fuvós hangszerek korai használata járhat káros következményekkel. Éppen azért fejletlen testű, ifjú növendékeknek első sorban az ének után a vonós hangszerek tanulása ajánlandó.

Elmondhatnám még, hogy a zenének idegcsillapító hatást is tulajdonítanak, hogy Lear királyt zene ebreszti fel örületéből, hogy a javító-intézetekben a durva lelkűeket a zene segítségével sikeresen szelidítik s terelk nemesebb irányba s hogy a magyar ifjakra talán ráferne kevés szelidség, s még sok eseményt, mit elmondtak már mások is. De hogy ne essem ismétlésbe, ha ugyan eddig már nem estem, sietek felolvasásom czéljára, a befejező részre, mely voltaképpen nem egyéb, mint kérelem mindazokhoz, kik szivesek voltak szerény szavaimat meghallgatni s kik igazat adnak tartalmuknak, kérelem, hogy mindenki töle telhetőleg igyekezzék gimnáziumaink felettes hatóságait a zeneoktatás reformjának szükséges voltáról meggyőzni s ebből következőleg a kívánatos intézkedések megtételére rábírní:

1. Hogy legyen minden gimnáziumi épületben tágas, jól szellőztethető zeneterem, énekkar számára fokozatosan magasadó félkör alakú emelvénynyel, czélszerű berendezéssel. Jobb hiányában az összpörökakra a díszterem is felhasználható, amint az történt például S.-Szt.-Györgyön ottlétem utolsó 3 évében állandóan.

2. Hogy szerezzék be minden gimnázium erős szerkezetű zongorát, harmoniumot és vonóshangszereket, a hegedű kivéve, mely a tanuló által könnyebben megszerezhető. A fuvós-hangszerek lehetőleg mellőzendők.

3. Hogy legyen az énektanítás ne csak kötelező, például az alsó 4 osztályban, hanem czélszerűen megállapított tanmenetet vigyék is pontosan keresztül. Az alsó 4 osztályban a dalanyag elsajátításán kívül ismerkedjek meg a növendék a zeneelmélettel, hangjegyek olvasásával, hogy később a karének öntudatos, zene- és általános esztetikai értés alapján könnyedén lehessen betanítható.

4. Hogy a léha tánczene lehetőleg szűk korlátok közé szorítsassék s a magyaros irány mellett az öröksej klasszikus zene inkább érvényesüljön. A mesteribb s mégis egyszerűbb egyházi ének felekezeti különbség

Egyszerre megszibadt a tapintó érzéke, összefutott minden a szemei előtt. Mert hát amire rálépett, amit fölemelt a földről, az nem volt egyéb, mint egy meglehetősen viseltes, de annál duzzadtabb bugyelláris.

Hát nem mult el a csodák kora! . . . Ekkora vagyon hull alá az égből! . . .

Forgott vele az egész világ, amikor belebukkanva a nagy bugyellárisba, akkora számokat látott a kék bankóra nyomva, amilyen még nem is volt a kezében. 10 drb ezer forintos! . . .

Milyen lehet az, mikor az ember lelke eljegyzí magát a pokollal? Mikor rést enged azon a göhosz szellemnek? . . .

Egyet borzongott belől; aztán még azt a kis lelki-furdalást is kidisputálja onnét a rosszabbik indulatja. Babó Károly rövid tusakodás után hirtelen a kabátja belső zsebébe dugta a más pénzt.

Mintha egy hatalmas kalapácsütés érte volna odabenn. Már elmúlt az is. Csak épen a lábai vitték bizonytalanul.

Jól esnek egy k'ssé pihenni.

Betért az ép szemközti levő kávéházba.

— Kérek egy pikkolót.

Hogy ránezett ez a pinczér! Olybá tűnt föl neki ez a nézés, mintha Röntgen-féle sugár volna a szemeiben, melylyel izekre boncsolja a belső embert.

— Hozzon hirlapokat is.

Senki se ült annál a sarokban levő asztalkánál, melynél Babó Károly meghuzta magát. A hirlapot oda tartotta az ábrázata elé s a védő fal mögött szabad szárnyalást vettek gondolatai.

Hát pár perc előtt még nyomorult, földhöz ragadt szegény ember volt és most ekkora vagyonnak az ura.

Megint egy szurást érzett ott belől. Szót kért a lelkiismeret.

Vajjon ki vesztette el ezt a pénzt? . . .

Öreg, elhasznált bugyelláris. Gazdag ember nem visel ilyet. De szegény ember meg honnét venne annyit pénzt?!

Tarka képek vonultak el a lelki szemei előtt.

A pénzerszényt vetítette elé odarögzött kuszált elméjéhez: látta magát, a feleségét, meg azt a nyomorult kis porontyot jó módban. Tágas, meleg lakás, amelynek padlóját nem Erzsé sikolja, de tükörfényes-é keféli a cselédség. Pompás öltözetben járnak mindnyájan és készpénzzel fizetnek mindent. Nem néz rájuk görbe szemmel a sarki szatócs attól való félelmében, hogy tán már sokat is hitelezett ennek a kódis családnak . . .

Vége a nélkülözésnek. Kezdődik az uri mód. Van hozzá tehetsége. Adott az Isten . . .

Ugy ült ott Babó Károly fő félráig, mint akiből kivesszett minden élet. Annál viharosabban működött az a villanygép, amelyen a gondolat vágat a végételenbe.

Egyszer csak azt érezte, hogy minden szem rája irányul. Hirtelen olvasásba merült. Örült tánczot jártak előtte a betűk.

Egyetlen szóttagot se birt elolvasni. Szemei majd kiugrottak gödreikből, úgy erőltette őket a betűhöz.

Egyszer aztán látott. Mintha égő betűk hasitnák látóidegeit. Krivány, Csombor és számtalan ebből a fajtából, egész Pap Elemér gyilkosáig, mind ott tán-

czolt azon a darab papiroson. Valamennyinek a neve oda volt nyomva tüzes betűkkel, és közte . . . közte az övé.

Eszeveszett hallucináció!

Hisz azok rablógyilkosok, sikkasztók. Ó nem őlt, nem lopott, neki a véletlen hozta utjába. Ó becsületes uton jutott hozzá és így tiszta lelkiismerettel elfogadhatja. Lecsitította fölszágzott képzelődő tehetségét és kezdte olvasni a lapból, amit nem a megbomlott idegek rajzoltak oda.

Egy rövid rendőrségi hirt betűzött ki:

„Becsületes megtaláló. Egy értékes aranyórát talált ma a kalvin-téri kut előtt egy szegény munkás, melyet a becsületes megtaláló a kapitánysághoz juttatott be.“

Becsületes megtaláló . . . Becsületes megtaláló . . .

Megszámlálhatatlanszor tárult szemei elé ez a két szó.

Ó hát nem becsületes; nem becsületes, de boldog.

Lehet az ember boldog, anélkül, hogy becsületes lenne? . . .

Lehet! lehet! lehet!

Hetet harangoztak.

Fölkelt és miután kifizette a pikkolóját, kiment a kávéházból.

Most is látta, hogy mindenki ő rá néz.

Olyan dermesztő hideg lett, mióta benn ült. Összehuzta magát és haladt előre.

Most is nehezen vitték a lábait.

A sarkon csödület volt.

Közibük elegyedett.

Egy már koros férfit fogott körül a tömeg, aki kétségbeesetten hadonázott kezeivel.

nélkül énekelendő; a latin szövegen nincs miért annyira megütödni a protestánsoknak sem, de hát le is lehet fordítani s módosítani tetszés szerint, ha már másképpen feltűnést keltene.

5. Hogy évharmadonként 1—1 vasárnap d. u. nyilvános hangversenyeket rendezzenek a gimnáziumok dísztermükben, vagy a tornacsarnokban, ami egyfelől eleve tartja az ifjuság lelkesedését, másfelől bensőbb kapcsolatba hozza az iskolát a társadalommal.

6. Hogy év végén rendszeres zenevizsgálat tartassék éneklésből, hangszerből, elméletből, élvezetesebb előadásokkal meg-megszakítva, és a kiválóbbak, a buzgóbbak jutalmazásokban részesüljenek, de a jutalmak ne csak pénzből álljanak, sőt inkább hangjegyekből, olcsóbb hangszerekből (hegedűkből) vagy zeneelméleti, zenetörténelmi művekből.

Ami pedig az oktatás módszerét illeti, annak egy titka van: magának az oktatónak kell első sorban lelkesednie a zeneművészet iránt, s úgy tanítania, hogy unalmat ne keltsen. Így tehát elvontan tiszta elmélettel ne foglalkozzék, egy darabbal sokat ne vesződjék, még ha nem megy is kifogástalanul; majd később úgy is rákerülhet még egyszer a sor. Amint az ifju a klasszikus nyelvektől elidegenedik, ha csak egész évben néhány sor elemzésével foglalkoztatják, éppen úgy a zenétől is. Esztetikai érzéssel kell megismerkednie minél többel, minél hamarabb. Észrevétlenül így fog szert tenni műizlésre, jó érzékre s a zeneirodalom remekeinek ismeretére.

Amiket elmondtam, nem hiszem, hogy azokban sok újság volna; nem is az volt a főcélom, hogy eredetieket, mint inkább az, hogy meglehetősen elhanyagolt zeneoktatásunk érdekében felhívjam az érdeklődőket s így közvetve a felettes hatóságok figyelmét. Az igazságot százszor is el lehet, sőt el kell mondani.

Igy tett nem régiben elhunyt kartársunk, a jeles tanár, a budapesti zeneakadémia kiváló titkára, dr. Harrach József is, ki a millennium évben „Zenei nevelésünk reformja” című röpiratával keltett feltűnést és a középiskolák számára kidolgozott „Arion” nevű vegyeskar gyűjteményével szerzett elévülhetlen érdemet. Egyik elsőrangú harcosa volt ez ügynek. Kidőlt, mielőtt küzdelmének sikerét láthatta volna.

De miért küzdött, a nemes cél, a zenei nevelés reformjának eszméje, mint világító láng lobog előttünk is. Az odavezető út irányát meg szabva, a kezdet nehézsége által legyőzve.

(Végo.)

Vegyes hírek.

— **Bírósági kinevezések.** Lázár Emil kolozsvári törvényszéki aljegyző a gyulafehérvári, Makka János beszercei törvényszéki aljegyző a beszercei törvényszékhez albirákká nevezettek ki.

— **Kinevezés.** Az igazságügyi m. kir. miniszter Szent Boldizsár nagyenyedi lakos ügyvédi irnokot az alsó-járai kir. járásbíróhoz végrehajtóvá nevezte ki.

Előbb tagolatlan szavakat, siránkozó hangot hallott, de aztán közelebb érve tisztán kiértette, annak a rémült embernek jüगतását.

— Édes jó Istenem! mi lesz velem? Szegény bank-szolga vagyok. Az igazgató ur bizott bennem... Jézus Mária, 10 darab ezres... A fiókintézetünkbe kellett vinnem... Ki hiszi el, hogy elvesztettem? Gazember, tolvaj lesz a nevem; pedig egy millióért se adtam volna a becsületemet. Azt fogják gondolni, hogy elcsúszottam a pénzt; pedig Isten a tanum, hogy elvesztettem. De ki bizonyítja ezt be? Ki bizonyítja ezt be? — Én!

Mindenki a hang felé fordult. Babó Károly tört utat a tömegben és reszkető kezében ott tartotta a bugyellárst.

— Ne essék kétségbe, öreg ur. Megtaláltam. Itt van hiány nélkül.

Örömrivalgásban, éljenzésben tört ki a tömeg, míg a vén szolga zokogva borult Babó Károly mellére.

— Áldja meg az isten, áldja meg mind a két kezével.

Hát mégis többet ért az az érzés 10 000 frtnál, ami most eltöltötte annak a szegény embernek a lelkét.

Mintha egy rosszabbik világot vettek volna le a szivéről, csak úgy röpült hazafelé Babó Károly, ahol boldog arccal regélte el a nagy szerencsésjét, hogy ő mentette meg egy szegény ember becsületét.

És aztán az a száz frt, amit utólag küldött neki jutalmul a bank igazgatója, hát az betelöltötte azt a szerencsét, amit bizony zavartalanabban élvezett, mint pár pillanattal a más pénzt.

Kövér Ilona.

— **Uj vasut.** Verespatak—Abrudbánya aranyvidéke már régen hiányt érzi annak, hogy nincs vasutal összekötve s így igen nehéz lebonyolítani a kereskedelmi és ipari forgalmat. A vasut hiányát különösen a magyarság érzi igen érzékenyen, mert így teljesen ki vannak a gyermekek szolgáltatva a nemzetiségi iskoláknak. Értesülésünk szerint a kereskedelmi minisztériumban tervbe vették az erdélyi vasutak hálózatának kiegészítését Zalatnától Verespatakig. Az egész vasut hossza 37 km. s valószínűleg a vulkói hegy alatt fogják a vasutat vezetni. E vasut létesítésével a bányaviszonyok hatalmas föllendülést nyernek.

— **Vámszedési jog engedélyezése.** A kereskedelmi m. kir. miniszter 84.060. számú rendeletével megengedte, hogy Alsófehér vármegye közönsége a tulajdonát képező, a Mihályfalva-vizaknai törvényhatósági közton fekvő, a Küküllőn át vezető tizenegy nyílásu falid feutartása, kezelése és esetleges újból építése fejében a vámszedési jogot gyakorolhassa. A vámdíjak a következők: gyalog személy után 4 fillér, befogott marha, ló és szamar után 10 fillér, szabadon hajtott marha után 6 fillér, egyévesnél idősebb sertés, juh, kecske után 4 fillér, egyévesnél fiatalabb sertés, juh, kecske után 2 fillér, lábton hajtott szárnyas állatok 4 darabja után 2 fillér. Mindezen vámdíjak ugyanazon napon egyszeri díjtalan visszamenésre is jogosítanak.

— **Januári országos vásárunk** ez évben is hű maradt eddigi szokásához, ugyanis nem sokkal volt mozgalmasabb egy jókora heti vásárnál. Az állatvásáron felhajtás volt bőven, állat állat hátán szorongott, de kereslet majdnem semmi, még legjobb kelete volt a hizott sertésnek, mely meglehetősen olcsó áron kelt. A kirakó vásár minden tekintetben néptelen volt, kevés kínálat, még kevesebb kereslet, a falvakról bejött nép is inkább csak néző és ácsorgó szerepet játszott. Hiában, nincsen pénz, pénz nélkül pedig nincsen vásár; különben az idő is nagyon rossz volt, nedvesség, sár nem jó szövetségesei a vásáros népek!

— **Tisztújítás Abrudbányán.** Boér Béla polgármester lemondása folytán Abrudbánya város képviselő-testülete e hó 30-án tartandó közgyűlésében választja meg a polgármester-helyettest, és ugyanakkor tölti be az alleveitárnoki, alkaptányi állást és egy iruoki állást. A közgyűlés a törvényhatóság megbízásából Nikl János bányanagy, megyebizottsági tag fog elnökölni.

— **A kir. államépítészeti hivatal figyelmébe.** Több egy hetinél, legalább 10—12 napja, hogy az utolsó érdemleges hó leesett és pedig csak azért, hogy másnap pocsekékká, sárrá váljon. Természetesen legnagyobb a sár, legalább is bokáig érő, — miután leginkább igénybe van véve, — az államuton, mely városunkon keresztül húzódik — s melynek takarítása tudomásunk szerint az államkincstár terhelé. Napról napra vártuk és várjuk, hogy megjelenjenek az utkarparók a feneketlen sár lehozása és eltakarítása végett, de reményünk napról napra hiunak bizonyult s azért ajánljuk ezen körülményt a kir. államépítészeti hivatal figyelmébe!

— **Kisorsolt esküdtek.** Nemes Sámuel kir. törvsz. elnökből, Korbuly Ignác és dr. Atzél Béla kir. törvényszéki bírákból állott tanács által 1900. évi február hó 5-én kezdődő esküdtszéki ülészakra kisorsolt szolgálattevő és helyettes esküdtek: I. Gödri János, 3. Dávid István, 3. Lázár Albert, 4. Zöld József, 5. Kiss Bálint, 6. Oberth Mihály, 7. Fikker Dénes, 8. Csánki József, 9. Bartha Zsigmond, 10. Szöllősy Károly, 11. Kovács Dániel, 12. Gergely István, 13. Deutsch Adolf, 14. Bassióta László, 15. Nagy Domokos, 16. Macsellár János, 17. Aroszán Bazil, 18. Zeyk Gábor, 19. Székely György, 20. Nagy Lajos, 21. Imre József, 22. Adorján Elek, 23. Bartók Dénes, 24. Kiss József, 25. Bodrogi János, 26. dr. Garda Kálmán, 27. Virág János, 28. Ajtai Árpád, 29. Földesi István, 30. Áron Ferencz. Helyettes esküdtek: Muntján János, 2. Erős Imre, 3. Fesztinger Dávid, 4. Schuller Lajos, 5. dr. Cserni Béla, 6. Dancs Mózes, 7. Bácsi István, 8. Löw Károly, 9. Lázár Albert, 10. Szekula Jakab.

— **A gyulafehérvári kir. törvényszéknél** a büntető tanácsok következőleg alakultak: I. Esküdtszéki főtanács tagjai. Elnök Nemes Sámuel, helyettese Korbuly Ignác kir. t. b. Bírák: Korbuly Ignác, dr. Ujvárosi Miklós; helyettesek: Bartha Győző, Kolombán Antal. II. Rendes főtárgyalás. Elnök Korbuly Ignác. Bírák: Bartha Győző, Kolombán Antal, Felszegi Lajos. III. Vádtanács: Elnök Korbuly Ignác; helyettese Kolombán Antal. Bírák: Bartha Győző, Kolombán Antal, dr. Atzél Béla. IV. Felebbezési tanács. Elnök: Korbuly Ignác k. t. b.; helyettese Oelberg Ottó k. t. b. Bírák: Korbuly Ignác, Oelberg Ottó, Kolombán Antal, dr. Atzél Béla. V. Büntető rendes tanács. Elnök Nemes Sámuel; helyettese Gerasim János. Bírák: Korbuly Ignác, Kolombán Antal, dr. Atzél Béla.

— **A gyulafehérvári kir. törvényszéknél** az új büntető perrendtartás alapján a főtárgyalás ez évi

febr. hó 5-én kezdődik. Főtárgyalásra kerülnek Szvajna Petru elleni gyujtogatás iránti ügy, Mayer Zacharia elleni szándékos emberölés iránti és Nyamcz Kandin gyujtogatás iránti büntető ügyek.

— **A balázsfalvi magyar kaszinó táncszéke.** A balázsfalvi magyar kaszinó február hó 17-én az „Univers” szálló nagy termében saját pénztára javára zártkörű táncszéket rendez. A rendező bizottság tagjai a következők: Simonffy Alajos elnök, Biró József alelnök, Gidófalvi Pál b. jegyző, Cseresznyés Ödön pénztárnok, Tornyai Lajos, Manteau Simon, Schieszl Károly, Csizsár László, Kiss Sándor, dr. Rónai János dr. Rohonczy Béla, Mendl Jakab, Mendl Henrik, Pongrátz Simon, Sinberger Salamon, Bedő József, Heisikovics Leopold, Aizikovics Zsigmond. Belépti díj: személyjegy 2 korona, családjegy 3 személyjegy 4 korona, azon felül 6 korona. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak s hirlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté este 8 órakor.

— **Uj lap Budapesten.** Február elsején „Magyar Szó” című új napilap indul meg, állítólag „Bánffy-fele programmal”. A lap szerkesztője dr. Pály Ede — azelőtt függetlenség hírlapíró — lesz, főmunkatársa pedig Kóbor Tamás.

— **Köszönetnyilvánítás.** A marosújvári polgári olvasókör f. hó 13-án rendezett táncmulatsága alkalmából az olvasókör javára felülfizetni kegyeskedtek: báró Kemény Gejza országgyűlési képviselő 40 kor., gróf Bethlen Sándor 30 kor., László József 9 kor. Ciccimarra Richárd 8 kor., dr. Bikfalvi Károly 6 kor., Dunst Gyula 5 kor., Fritz Pál 4 kor., Vecsernyés Sándor 4 kor. 32 fillér, Jován Miklós, dr. Nagy Samu, Guttler F., Kurta Károly, Virág János, Koblicska Károly, Schreiner István, Schmelcz Vilmos, özv. Májai Jánosné 2—2 kor., Jován János, R. Visky Béla, Török Annus, Tartler István, Salamon Samu, Battik Rudolf, Miklós József, Jonás Izidor 1—1 kor., Jirka Rezső 60 fill. és Fischer N. 40 fillér. Összesen 133 kor. 32 fillér. Fogadják a felülfizetők az olvasókör választmányának és a rendező bizottságnak hálás köszönetét.

Szerkesztőség:

Dr. MAGYARI KÁROLY. TÖRÖK BERTALAN.

Kiadó:

Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárgyár részvénytársaság

Nyomatott a Nagyenyedi Könyvnyomda és Papírárgyár részvénytársaság könyvnyomdájában.

Sz. 793/900.

árv.

Árverési hirdetés.

Alsófehér vármegye árvaszéke részéről ezennel közhírré tétetik, hogy a néhai Teleki József örökösei tulajdonát képező s Alvincz községben, valamint annak határára fekvő összes ingatlan vagyonra a beadott gyámi és vagyonkezelő gondnoki javaslatok alapján 1900. év február hó 12-én délelőtt 9 órakor ezen árvaszék hivatalos helyiségében önkéntes árverés útján nyilvánosan el fog adatni; az eladás nem sikerülése esetén pedig nyilvános árverésen haszonbérbe fog adatni.

Az eladási, valamint a haszonbérleti árverési feltételek ezen árvaszék, valamint Alvincz község előjárósága irodájában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Alsófehér vármegye árvaszékének

Nagy-Enyeden, 1900 január hó 26-án tartott üléséből.

Tóth Miklós
elnök.

Kiadó lakás.

A Magyar-utcza végén egy kényelmes lakás azonnal, esetleg Szent-György-naptól kezdve kiadó.

Értekezhetni a tanfelügyelőségnél. 2059 1—3

Sz. 50—1900.

főisp.

Pályázati hirdetés.

A kormányzatomra bizott vármegye központi árvaszékénél lemondás folytán az árvaszéki nyilvántartói állás üresedésbe jövén, ezen 1460 ko-

rona évi fizetéssel és 300 korona évi lakbér illetményvel díjazott állásra ezennel pályázatot hirdetek és felhívom mindazokat, kik ezen állást elnyerni óhajtnak, hogy kellően felszerelt és életkorukat, családi állapotukat, képzettségüket és eddigi alkalmaztatásukat igazoló bizonylatokkal felszerelt kérvényüket hozzám február hó 10-ig terjesszék be.

Alsófehér vármegye főispánjától.

Nagy-Enyeden, 1900 január hó 22-én.

Zeyk Dániel s. k.
főispán.

2056 2-3

Eladó birtok.

Alsófehér vármegyében Kis-Solymos községben levő 80 kat. hold és 642 öl területű

tagosított birtok

ehhez tartozó udvarház és gazdasági épületekkel együtt örök áron eladó.

Értekezhetni Polgáry Lajossal
Nagy-Enyeden.

2044 3-3

Mária-czelli gyomorcsipek

Figyelni a védjegyre.

Legnagyobb hatású, gyomorbajoknál nélkülözhetetlen és általánosan ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehelet, felfújság, savanyu felbőgös, hasmenés, gyomorégés, felesleges nyálkiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörcs, szűkülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejfájásnál, amennyiben ez a gyomortól származott, gyomortulterhelésnél étellekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hámrhoidáknál.

Említett bajoknál a Mária-czelli gyomorcsipek évek óta kitűnőnek bizonyultak, amit száz, meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár:
Török József gyógyszerháza
Budapest, Király-utca 12. sz.

Védjegyet és aláírást figyelmesen tessenek megtekinteni! Csak oly csipeket tessenek elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brady) és ezen szavakkal: „Valódiságát bizonyítom”.

1904 12-24.

Mélyen tisztelt hölgyközönség!

Van szerencsém b. tudomásukra hozni, hogy **Vár 15. sz. a. levő NŐI DIVATÁRU-**
üzletemben NŐI RUHA-VARRÓ-TERMET rendeztem be.

Varróteremben **budapesti szalonokban képzett szabász és varrónőim** levén azon kellemes helyzetben vagyok, hogy a mélyen tisztelt hölgyközönség **legkényesebb igényeit is kielégíthetem.**

Elegáns **báli, estélyi, utcazi** és **látogató-ruhákat angol és francia facon szerint,** csinos és izléses kivitelben pontosan készíttetek.

Vidéki megrendelések mintaderek beküldése után, ugyszintén átalakítások is elfogadtnak.

A mélyen tisztelt hölgyközönség b. pártfogását kérve, maradok mély tisztelettel

TOMAI MARGIT
divatárúsnő.

2043 4-5

Hasznos cikkekben dúsz választék.

Egy kettős számú WERTHEIM-SZEKRÉNY

olcsó áron eladó.

Soha ilyen nagy választék nem volt!

Nagy választékban **alpaka és nikkelt tárgyak, gyümölcsös tálak, kenyér kosarak, kanalak, tálcák 20 krtól 4 frtig.** Diszes lámpák, husvágók, újfajta kávéőrölők.

A híres **Suchárd-chocolád** gyártmányaiából raktáron van. Dietrich-féle legjobbnak ismert **rumok, theák. Cognakokból** bizonmányi raktár.

Olesó **narancsok, fügek,** és más **czukorkák** karácsonyra díszítésre igen alkalmasak.

Mauthner-féle **vetőmag** és **gazdasági mavakra** megrendelést már most elfogadok.

Beocsini cemenettel mindig el vagyok látva, februárban már friss küldemény érkezik.

Az alábbi ásványvizek kaphatók raktáramon:

(friss töltés)

Borszéki, Előpataki, Luhi Margit, Carlsbadi, Marienbadi, Nieder Selters, Salvator, Gishuebler és Lewicon.

Többféle páczolt halak

angolna, lapardon, sardinia, orosz hal, heringek, pisztrángok.

A kirakat szives megtekintésére becses pártfogómat ez uttal is kérve maradok teljes tisztelettel

BISZTRITSÁNY LAJOS.

2017 8-52

A legfinomab szalon czukorkák, füge, narancs.

Személyszállító vonatok indulási ideje.

A vonatok indulási ideje közép-európai idő szerint van megállapítva. Az esti 6 órától reggeli 5 óra 59 percig terjedő éjjeli idő a percek aláhuzásával van megjelölve.

Budapest felé:					Deés felé:		Brassó felé:							
503 sz. gyors v.	505 sz. szem. v.	525 sz. veg. v.	507 sz. szem. v.	501 sz. gyors v.	2 sz. szem. v.	14 sz. veg. v.	502 sz. gyors v.	528 sz. veg. v.	544 sz. sz. sz. t. v.	506 sz. szem. v.	514 sz. szem. v.			
523	700	210	613	1101	725	438	611	840	205	848	1110			
Predeal felé:			Budapest felé:			K.-Vásárhely felé:			Zernest felé:					
516 sz. szem. v.	592 sz. sz. sz. t. v.	502 sz. gyors v.	527 sz. veg. v.	501 sz. gyors v.	505 sz. szem. v.	7802 sz. szem. v.	7812 sz. veg. v.	7804 sz. szem. v.	7711 sz. veg. v.	7713 sz. veg. v.				
355	1100	219	508	245	748	519	850	315	835	300				
Budapest felé					Kolozsvar felé:					Csaha felé:		Gyoma felé:		
501 sz. gyors v.	503 sz. gyors v.	505 sz. szem. v.	545 sz. sz. sz. t. v.	507 sz. szem. v.	508 sz. szem. v.	502 sz. gyors v.	524 sz. veg. v.	506 sz. szem. v.	504 sz. gyors v.	8902 sz. szem. v.	8904 sz. szem. v.	8912 sz. veg. v.	6212 sz. veg. v.	6202 sz. szem. v.
238	843	1132	222	1104	206	218	122	358	714	1020	425	730	550	237
Brassó felé:			Kolozsvar felé:				Arad felé:				Beszterce felé:			
506 sz. szem. v.	502 sz. gyors v.	528 sz. veg. v.	513 sz. szem. v.	505 sz. szem. v.	527 sz. veg. v.	501 sz. gyors v.	605 sz. szem. v.	601 sz. gyors v.	607 sz. szem. v.	611 sz. veg. v.	7112 sz. veg. v.	7164 sz. sz. sz. t. v.	7170 sz. sz. sz. t. v.	
1224	837	130	117	338	155	806	343	333	200	811	400	910	420	